

УДК 340.61

Марія Сергіївна Хмелик,

курсант 3 курсу факультету № 2 ХНУВС

Науковий керівник: викладач кафедри Дядін А. С.

ВЗАЄМОДІЯ ПРАВА ТА МОРАЛІ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

У сучасному світі, з бурхливим розвитком суспільства стає все більш необхідним та актуальним питання дотримання права і моралі. Саме тому слід приділити значну увагу розгляду, аналізу та дослідженню цих двох понять.

На сьогодні право і мораль залежать один від одного. Норми моралі і права є найбільш поширеними і досить важливими для суспільства. Вони переплітаються у процесі соціального регулювання, їх вимоги немало у чому збігаються: що дозволяє або забороняє право, та заохочує або засуджує мораль.

Взаємодія моралі і права в суспільстві – це дуже складний та різноманітний процес. Потужно впливаючи на мораль, право сприяє інтенсивному її втіленню у свідомості усіх членів суспільства, водночас під впливом моральних вимог право постійно удосконалює та підносить його роль як соціального регулятора суспільних відносин.

Слід відмітити, що мораль – це загалом система принципів, оцінки, суджень, норм поведінки людей, які склалися про добро і зло, гідність і ваду, похвалу і осуд, проте, що прийнято чи не прийнято людиною. Право ж тлумачиться як система регулювання суспільних відносин, що виражає волю і свободи особистості. Нормативність та формальність права визначена в офіційних джерелах. Таким чином право і мораль – це засоби соціального нормативного регулювання, що доповнюють, потребують один одного.

Як нормативні та самостійні регулятори право і мораль мають такі спільні риси:

- мають нормативний характер, тобто формують правила та межі свободи людей;
- виконують функцію знаходження соціального компромісу між самим індивідом та суспільством; забезпечують рівновагу та стабільність в суспільстві;
- є критеріями оцінювання поведінки суб'єкта в будь-яких сферах суспільного життя;
- сприяють розвитку визначеного типу культури – рівню суспільства;
- мають одну спільну мету – упорядкування суспільних відносин, встановлення і підтримання порядку в суспільстві.

Існують певні критерії за якими ми можемо визначити відмінності між нормами права і нормами моралі, наприклад: моральні норми поступово формуються на основі уявлень про добро і зло, справедливість, честь та безчестя, мають неофіційний характер і в процесі суспільного життя можуть передаватися від покоління до покоління; правові норми складаються в процесі взаємодії людей як певні норми, відносини та ідеї, які захищає та визнає держава і має офіційний обов'язковий для всіх характер.

Необхідно звернути увагу на те, що порушення норм права тягне за собою юридичну відповідальність, тобто негативні наслідки особистого, майнового, організаційного характеру, що у певному порядку реалізується державним апаратом.

За допомогою норм моралі держава утверджує її передові норми, які, в свою чергу, зміцнюють моральний вплив права, і тим самим відбувається удосконалення як норм моралі, так і норм права, ось чому, мораль є опорою права.

Взаємодія моралі та права виявляється й в тому, що без звернень до досліджень моральних понять не можливо визначити реальне значення, силу термінів, які закріплені у праві, із оцінкою яких пов'язані юридичні наслідки.

Мораль і право є невід'ємною, досить важливою складовою нашого суспільства і відіграють визначну роль у регулюванні суспільних відносин.

Одержано 21.04.2017

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ФАКУЛЬТЕТУ № 2**

УДК 821.161.2

Владислав Олегович Камінський,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: доктор філол. наук, професор Чорний І. В.

**ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ ОПОВІДАННЯ В. ІВЧЕНКА
«ЦІСАРСЬКИЙ ПЕС, АБО НАДЗВИЧАЙНА МІСІЯ
У СУЗДАЛІ»**

Творчість сучасного українського письменника Владислава Івченка належить до так званої міدل-літератури, яка знаходиться між літературою елітарною та масовою літературою і спрямована не лише на розваги. Книги В. Івченка адресовано, насамперед, людям освіченим, проте автор підкоряє власне естетичні функції комунікативним, роблячи акцент на сюжетних перипетіях, дотепності й вигадці, свідомо відмовляючись від стилістичної витонченості мови художньої літератури.

Серед творів В. Івченка значне місце належить детективам, зокрема детективам історичним, або ретродетективам. Це, насамперед, багатотомна серія про пригоди «найкращого сищика» спочатку імперії, потім республіки Івана Карповича Підпригори. Зараз до циклу входить п'ять томів, які складають різноманітні за обсягом та жанровою специфікою повісті й оповідання,